

AKO NAJLEPŠIE PODPORIŤ V KOMUNIKÁCIÍ DEŤI, KTORÉ SA ZAJAKÁVAJÚ

Čo je a čo nie je podporné v komunikácii z pohľadu detí, ktoré sa zajakávajú a ich rodičov

PODPORNÉ:

- Udržiavať očný kontakt.
- Byť trpezlivý.
- Rozumieť zajakavosti.
- Správať sa prirodzene.
- Zapojiť dieťa do rozhovoru.

NEPODPORNÉ:

- Vysmievať sa dieťaťu.
- Dokončovať slová za dieťa.
- Napodobňovať zajakávanie.
- Robiť si žarty zo zajakavosti.

Dôležité!

Na základe výskumu boli zistené „všeobecné“ pravidlá, čo robiť a čo nerobiť v kontakte s dieťaťom, ktoré sa zajakáva. Niektoré druhy podpory sú však veľmi individuálne a mali by ste o nich hovoriť s dieťaťom, napr.

- či mu poskytnúť alebo neposkytnúť rady o tom, čo robiť a ako sa cítiť;
- či mu klásť otázky o zajakavosti;
- či by chcel stretnúť iných ľudí, ktorí sa zajakávajú.

V kontakte s dieťaťom, ktoré sa zajakáva, sú odporúčané tieto pravidlá:

Keď ste v kontakte s dieťaťom, ktoré sa zajakáva, buďte trpezlivý a priateľský, udržiavajte prirodzený zrakový kontakt a reč tela. Zameriavajte sa na obsah prehovoru dieťaťa a nie na to, či to dieťa povedalo plynulo. Vyhnite sa dokončovaniu viet za dieťa alebo poskytovaniu nevyžiadaných rád. Pamätajte na to, že zdanlivo dobre mienené komentáre (napr. „Spomal!“ alebo „Premysli si, čo chceš povedať.“) alebo konanie (napr. robenie si žartov zo zajakavosti) môže byť často nežiadúce alebo nevhodné. Deti, ktoré sa zajakávajú, majú individuálne preferencie, ktoré reakcie považujú za užitočné a ktoré nie. Je dôležité vytvoriť si dôveryhodný vzťah, aby sme sa mohli o tejto téme otvorene rozprávať a zistiť, čo je pre nich podporné. Tak môžu dostať maximálnu podporu od ich komunikačných partnerov (prevzaté z St. Louis a kol., 2017; 2019).

Tento materiál je založený na výsledkoch medzinárodného výskumu, ktorého sa zúčastnili deti, ktoré sa zajakávajú a ich rodičia; bol použitý dotazník: Osobné posúdenie podpory pre zajakavosť – deti/rodičia (Weidner, St. Louis, 2015). Cieľom štúdie bolo získať spoľahlivú odpoveď na nasledovnú otázku: „Čo je a čo nie je nápomocné z pohľadu detí, ktoré sa zajakávajú a z pohľadu ich rodičov?“. Doteraz bolo uskutočnených viacero štúdií a neustále sa pracuje na ďalšom zhromažďovaní informácií na celom svete (podrobnejšie informácie na odkaze: www.logo-lab.edu.pl; <https://uit.no/project/logolab>).

Poster vytvorený autormi:
Tim Anderson, Kristin Åmødt, Aleksandra Boroń, Izabela Michta, Monika Pakura, Agata Sakwerda, Signhild Skogdal, Hilda Sønsterud a Katarzyna Węsierska
Odborná konzultácia:
Kenneth O. St. Louis a Mary Weidner
Skverziu upravili a preložili:
Kristína Schweighoferová
a Michaela Hrmová Adamiková
Grafická úprava:
Agnieszka Ilaszczuk

Inštitút detskej reči
Súkromné centrum špeciálno-pedagogického poradenstva

AGERE
AUDE